גברים | אמיר קמינר

פירוק והרכבה

המעצב שי שלום לקח עודפי ג'ינסים ותפר מהם קולקציה שלמה, תוך שהוא מוסיף לצרכנות ירוקה ואקולוגית. התוצאה מוצגת עד שני הבא

מותג הג'ינס LEE ממשיך לשתף פעולה עם מעצבים ישראלים, והפעם נבחר שי שלום. המעצב הצעיר, שבדרך כלל מזוהה עם זוהר ואלגנטיות, יצר קולקציית קפסולה של פריטי ג'ינס לגברים, הנושאת את השם "פירוק והרכבה".

"בחרתי לעצב קולקציה מעודפי ייצור ומכירה של ג'ינסים, ובאמצעות תהליך של פירוק והרכבה, להפיח חיים חדשים בבגדים הישנים", מעיד שלום. את הג'ינסים הישנים הפך למכנסיים, ואת המכנסיים שאף אחד לא לבש פירק ויצר מהם מעילים מחויטים. "נדרש כאן תהליך מחשבתי של איך לוקחים שלם, מפרקים אותו והופכים אותו לשלם חדש. כמובן שהיה לי חשוב לשמור על הדי־אן־איי של מותג הג'ינסים הוותיק, דבר שבא לידי ביטוי בשלל תפרים, בכפתורים ובתגיות".

שלום מנצל את הפרויקט לשליחת מסר לצרכנות נבונה ואקולוגית: "קחו את העודפים, ובמקום לזרוק אותם תפיחו בהם חיים חדשים", הוא מסביר. את הפריטים אפשר לראות (אבל לא לקנות, לצערנו) בתערוכה שמוצגת עד יום שני הבא בחנות הרהיטים "קפיטל AS IS" ברחוב אלנבי 34, תל־אביב.

צילומים: [illegible]

עיצוב | מנחם גנץ

היפואי

הוא שיקם בהצלחה את תחנות הרכבת בנווה־צדק, ירושלים ובאר־שבע, אבל הלב של האדריכל איל זיו תמיד נשאר בעיר הולדתו יפו. כיכר השעון? היא בכלל מזכירה לו את פיאצה דל פופולו ברומא. נשמע לכם מופרך? כדאי שתקשיבו לחזון של האיש שמופקד עכשיו על שחזור המרחב האורבני ביפו

"הרגשתי שאני חייב את זה לעיר הולדתי". האדריכל איל זיו בכיכר השעון

בשלוש השנים האחרונות חי האדריכל איל זיו על קו יפו־רומא. "אני נוחת בתל־אביב ביום שני בבוקר, עובד עד יום חמישי בלילה, וחוזר למשפחה לעשרה ימים באיטליה", מספר זיו, הנחשב מומחה עולמי בתחום השימור האדריכלי. בשנים האחרונות הוא מוביל עבודות שימור היסטוריות, במבנים ציבוריים ופרטיים, שמטרתן לשקם את המרחב האורבני.

הפרויקט בו עוסק זיו בשנים האחרונות הוא ביפו, עיר הולדתו. לאחר ששחזר ושיקם את הטיילת בעיר, הוא עוסק כעת בשיקום הרקמה האורבנית של יפו שמחוץ לחומות: הדרך ההיסטורית לירושלים, רחוב רזיאל שמוביל לשכם, כיכר השעון, השוק היווני ועוד. לרומא הגיע בעקבות רעייתו, תמר, המכהנת כנספחת הכלכלית בשגרירות ישראל בבירת איטליה.

החזון והשרטוטים

"כמי שנולד כאן לפני 55 שנים וגדל בעיר העתיקה, אני חולם להחזיר ליפו את הערכים שפעם היו בעבר ולשקם את הלב ההיסטורי של המקום הזה. בעשורים האחרונים יפו הפכה להיות אזור לא מפותח ונעלמו ממנה החיים השוקקים. נעלם המסחר בשוק הפשפשים, נעלמו בתי המלאכה הקטנים ואיתם נשחקו גם התרבות וגם הארכיטקטורה. הרגשתי שאני חייב את זה לעיר שלי".

לכן, כאשר שמע לפני כעשור שמחפשים משרד שיוביל את שיקום הטיילת ביפו ואת השיקום האורבני בכלל, הגיע עם תוכניות מוכנות, למרות שהיה מחובר בפרויקט ענק שדרש נוכחות במקום בבירה עולמית. "אבל כבן יפו התעקשתי להיות מוכן. באתי לראיון עם כל התוכניות של הפרויקט מוכן מא' עד ת'. כל החזון והשרטוטים היו שם. עבדתי עליהם יום ולילה במשך שלושה חודשים. אמרתי לעצמי, לא אכפת לי מי יעשה את העבודה בסופו של דבר, אני את התוכנית שלי מגיש. היה חשוב לי להחזיר את האהבה שלי לעיר בה נולדתי, לבית מהמאה ה־19 שבו גדלתי ולשליחות שאני חש כאדריכל ששימור הוא מהות עשייתי".

בין יפו לרומא

את ההשראה לשיקום יפו שאב בין היתר מרומא, המקום שבו הוא חי עם משפחתו בשנים האחרונות. "החיים ברומא לימדו אותי שהמרחב העירוני, האנושי והתרבותי הוא עתיק יומין. רומא היא דוגמה לעיר שמתנהלת כיום באופן שעושה כבוד לעברה. זה נכון שהיו בה שינויים לאורך ההיסטוריה – מימי האימפריה הרומית ועד הרנסנס ודרך המאה ה־20 – אבל יחד עם זאת היא עיר ששומרת היטב על הגרעין ההיסטורי שלה, שהוא גרעין תוסס מאוד ומצליח לשלב גם את הצרכים של התיירות ושל חיי היומיום המודרניים. את השילוב הזה יפו איבדה עם השנים. כמו במקומות רבים בארץ, נעשו כאן טעויות שימור שהרסו רקמות היסטוריות ושינו את הבניין ואת המרחב".

אתה באמת משווה בין יפו לרומא?

"בהחלט. כיכר השעון ביפו למשל מזכירה לי את פיאצה דל פופולו. בעבר היא היתה הכיכר המרכזית והתוססת של שער העיר והיתה בה פעילות לאורך כל היום, כולל כניסות ויציאות משער העיר. במשך השנים זה התעמעם והפך לציר תנועה לבת־ים, וזה העציב אותי. אני קשור לכיכר השעון ובעקבות העבודות שביצענו, הכיכר חוזרת להיות מקום מפגש ומשמשת פחות כנתיב תנועה".

גם בעלי האמצעים אינם אדישים לשינויים הסביבתיים שעוברת יפו ואכן מחירי הנדל"ן בה מאמירים ויחד איתם מתפוגגת התדמית השלילית של העיר. אבל זיו אומר שבניגוד לעבר שבו היתה יפו של עשירים ויפו של עניים, "היום שהמצב, המטרה היא לשקם את הרקמה האורבנית ולפרגן גם למשפחות המקוריות שחיות בעיר ליהנות מהפריחה של הנדל"ן יקר יותר, ובאופן שבו האזור יתפתח וישגשג".

ואיך עושים את זה?

"השינוי בדימוי של העיר והמרקם האורבני שלה גורם לכך שבנים ממשיכים ביפו ומקבלים עידוד לשמור על הקיים ואף לפתח אותו. הבאתי שלום גדולה, והם ממשיכים את העסק המשפחתי ולא ממהרים לברוח מהעיר. החלום שלי הוא שתמשיך להתקיים כאן שמורת טבע של עיר אורבנית תוססת מהמאה ה־20". מבחינתו המשימה תושלם ביום שיראה אכלוס ומספרה ביפו העתיקה, בלב רובע האמנים והגלריות. כשיהיה איזון בין הגבוה והנמוך. כמו ברומא. "אתה מסתובב ברומא ואתה רואה חנות תכשיטים במיליוני יורו ולידה מכונאי שמתקן קטנוע וספה. באותה סביבה, באותו מקום. לשם אני רוצה להביא את יפו".

לאן? להיות תחליף להרצליה פיתוח? לאלפיון עליון שישתלט על העיר ויהפוך אתרים היסטוריים לבתי יוקרה?

"זה לא קשור לאלפיון עליון. זה קשור לתרבות", מתעקש זיו. "עיר עתיקה צריכה שיהיה בה מגוון רחב של אוכלוסייה בנגזרת ועשירה. האיזון העדין בין כל השכבות הוא מדד להצלחה של שיקום היסטורי. לא שיקמתי אותו ויהפכו אותו ליהלום עשיר כמו יפו העתיקה שאני גדלתי בה והגדרה רק לאומנים".

התחנה מנותקת מהסביבה

זיו, שחתום כאמור גם על הפרויקט המשולש של שיקום תחנות הרכבת בנווה צדק, ירושלים ובאר־שבע, לא מתכחש לתחושה שהתחנה בירושלים צפויה להיות הצלחה אורבנית, בעוד זו בנווה צדק מדשדשת. להערכתו, "ההצלחה של התחנה בירושלים נובעת מכך שהיא נמצאת בתוך העיר ולא צריך להגיע אליה במיוחד. עיריית ירושלים דאגה לנתיב להולכי רגל ולרוכבי אופניים לתוך התחנה ולאורך המסילה ההיסטורית וזה גורם לכך שאנשים יחדשים להתחם בקלות. לעומת התחנה בתל־אביב שנשארה מנותקת מהסביבה שלה, וייקח לה זמן להתחבר עד שתהפוך למוקד". בקרוב תיפתח גם התחנה ששיקם בבאר־שבע, וזיו מתגאה ש"לעשות פרויקט בבירת הנגב זאת זכות גדולה. הבאנו קטר מקורי, שיקמנו את המתחם, את הקרונות, את המסילה, את בית המנהל. אני מחכה כבר לפתיחה".

"החזון שלי הוא שהתחנות יהפכו להיות סלונים עירוניים. וזה מה שאני בעיקר מביא מרומא, את הבילוי בפיאצה, בילוי במרחב אורבני שמרכז את כולם ביחד במרחב הציבורי. מנתק את האנשים מהמסכים ושולח אותם לבלות עם חברים בלב המרקם של העיר במרחב שמאפשר מפגש בלי זיהום אוויר".

הצעת היום | נירה רוסו

אורז איטי ופירורי ירקות

ארוחת אורז חם לערב סתוי במיוחד

הסוד: חמאה, פירורי ירקות וסבלנות. הסבלנות היא רק בהמתנה. אתם הרי יודעים כמה נחוץ מחזור זה אחרי מיני "שבר ושבר". הנה אחד מהם.

העיקרון: בישול האורז ואז פרידה ממנו למנוחה שעות טובות, ואז פגישה מרגשת.

הסוד: חמאה או שמן זית, בנדיבות.

עוד סוד: מגבת גדולה לעיטוף הסיר. יש שיטות נוספות אבל זו, הפרימיטיבית, היא המספקת ביותר.

חשוב: ארוחה בשרית: תמיד תוכלו להוסיף למתכון זה חצי קילו של בשר טחון, עוף, בקר או כבש ולהוסיף לתבשיל בשלב שבו משחימים הירקות.

מצרכים (ל־4 עד 6):

2.5 כוסות אורז פרסי פשוט
4 כוסות מים רותחים
1 בצל גדול
1 גזר בינוני
1 ברוקולי קטנה (שממנה תחתכו רק את הפרחים)
3 כפות פטרוזיליה קצוצה
60 גרם חמאה מלוחה
או 60 מ"ל שמן זית עדין
מלח בנדיבות
2 כפות סילאן

הכנה:

1. שוטפים את האורז היטב בקערה נוחה ועמוקה שנמצאת בכיור, ומתגוששים בכיוס. מחליפים את המים פעם או פעמיים וחוזרים על התהליך.
2. מעבירים את האורז למסננת, מנקזים ומניחים לשחות 30 דקות לפחות. בינתיים תתעסקו בירקות.
3. קולפים את הבצל והגזר. קוצצים קטן־קטן. שוטפים את הברוקולי, מניחים אותה על צידה ופשוט מגלחים בסכין חדה פירורים מן התפרחות.
4. שמים את כל הירקות, כולל הפטרוזיליה, בסיר שבו יבושל האורז עם שליש מן החמאה או שמן הזית. מוסיפים מלח וסילאן ומקפיצים על להבה גדולה עד שהירקות ישחימו. בשלב זה בארוחה בשרית מוסיפים את הבשר, מאדים אותו יחד עם הירקות תוך כדי שמפוררים אותו במזלג עד שיאבד את צבעו הוורוד.
5. מוסיפים את יתר החמאה או שמן הזית ואת האורז המסונן ומטגנים תוך ערבוב כ־3 דקות עד שהתבשיל מזהיב.
6. מוסיפים את המים הרותחים. נשמרים מהתזות, שסיר חם ומים רותחים אוהבים לייצר, מכסים ומבשלים על להבה קטנה 25 דקות.
7. עוטפים במגבת חזק גדולה ומניחים שעה לפחות.

אפשר גם להעביר לסיר בישול איטי בדרגת חום נמוך ולהניח לשעתיים. אפשר כמובן לעטוף גם ב"כובע" המבודד של חברת "דיים היים".

LANCÔME
COLOR TATTOO

חבל בורדו

בחורף הזה הבורדו צובע את השפתיים, הציפורניים וגם... העפעפיים. אחד המיקסים המוזרים והמעניינים שנצפו הוא שילוב של איפור בגוון בורדו עם בגדים בגוון אדום, ליצירת מראה נועז ומרשים. אפשר היה לראות את השילוב אתמול בתצוגה של מלבושי שוויכ"ל המאגר מירק בוגרים. מתאים במיוחד לבעלות גוון עור כהה. צילומים: מייבלין, לנקום / **עמית לב־אדלר**